

[Hauch.]

overskatteraadet modtager hvert Aar efter derom fremsat Ønske en Indstilling fra de landøkonomiske Foreninger, som man i Hovedtrækkene plejer at tage Hensyn til, men det er ikke sket i Aar. Uden at komme ind paa denne Sags Enkeltheder skal jeg tillade mig at gøre et Par Bemærkninger derom. Værdiansættelsen af Besættningerne bør efter min Opfattelse ligge saadan, at der er Plads til naturlige Konjunktursvingninger, uden at Tallene behøver at ændres. Kun i saadanne Tilfælde, hvor der er Tale om en jævn Stigning gennem en længere Periode eller et jævnt Fald gennem en længere Periode, er der Grund til at regulere disse Værdiansættelser under Hensyn hertil. Dersom det var det, Landsoverskatteraadet havde gjort i Aar, havde der ikke været Grund til at rette Bebrejdelser mod Landsoverskatteraadet, men det er netop ikke det, man har gjort. Landsoverskatteraadet er gaaet væsentligt videre, det har, om jeg saa maa sige, taget et Hop op ved denne Værdiansættelse, og det maa Landbruget vende sig imod. En vis Forhøjelse kan være naturlig under Hensyn til den almindelige Stigning i Omsætningsværdien, men det er ikke rimeligt, at man nu pludselig, efter maaske at have faaet Øje paa den stærke Formuenedgang inden for Landbruget, søger at retablere Formuerne paa ny ved at ansætte Besætningsværdien langt højere end hidtil.

Jeg skal tillade mig at pege paa ganske enkelte af Værdiansættelserne. Landbrugsorganisationerne havde foreslaaet, at Hopper og Vallaker over 4 Aar skulde ansættes til et Beløb af 450 Kr., og det er ikke tilfældigt, at man har valgt dette Tal, hvad jeg om et Øjeblik skal komme ind paa en nærmere Omtale af; men Landsoverskatteraadets Ansættelse blev 550 Kr., altsaa 100 Kr. mere. For Føllenes Vedkommende er noget lignende Tilfældet; man har her taget en pludselig Værdiforhøjelse paa 100 Kr., og for Kreaturer over 2 Aar har man ligeledes taget en pludselig Prisforhøjelse, som der ikke synes at være nogen Begrundelse for, naar man tager Hensyn til den Praksis, som hidtil har været fulgt. Man vil maaske sige til mig, at det er Paastande, og bede om at faa godtgjort, at der er nogen Berettigelse i min Kritik af Landsoverskatteraadets Fremgangsmaade. Jeg er imidlertid i det heldige Tilfælde at kunne godtgøre det. For voksne Heste har Prisstigningen i 1934—36 ifølge Det landøkonomiske Driftsbureaus Publikationer været 23 pCt.; for at faa afrundede Tal har vi inden for de

landøkonomiske Foreninger foreslaaet en Forhøjelse paa 25 pCt. Ikke desto mindre foretager Landsoverskatteraadet et ekstra Hop paa 100 Kr. For Kælvækøer har Prisstigningen i Gennemsnit for alle 3 Klasser ifølge Noteringerne paa Odense Marked i de to nævnte Aar andraget 18 pCt.; vort Forslag til Forhøjelse andrager for Kreaturer over 2 Aar 25 pCt., idet vi dels under Hensyn til, at der netop inden for denne Periode er sket en Udskilning af ikke reagerende Dyr, som noteredes højere, dels for at faa afrundede Tal har givet et skønsmæssigt Tillæg til den udfundne Prisstigning. Til Trods herfor er Landsoverskatteraadet gaaet væsentligt videre, og jeg kunde fortsætte for de andre Besætningsklassers Vedkommende paa ganske samme Maade.

For hele Landbruget betyder denne høje Ansættelse i Forhold til de foregaaende to Aars Ansættelse, at man har faaet en Værdistigning, der repræsenterer en Kapital paa 70 Mill. Kr. for Hopper og Vallaker over 2 Aar; man har for Kreaturerens Vedkommende faaet en Stigning, der repræsenterer en Værdi af 130 Mill. Kr. ud over det, der maatte siges at være det normale efter den Maade, hvorpaa man hidtil har behandlet disse Sager, og for Fedesvin over 4 Maaneder har man faaet en Stigning, der repræsenterer ca. 10 Mill. Kr. Det vil med andre Ord sige, at man for disse 3 Grupperes Vedkommende kommer op paa en unormal Forhøjelse af Formueansættelserne paa 210 Mill. Kr., og tager vi samtlige Grupper, er der ikke nogen som helst Tvivl om, at Landbrugsbesættningerne i alt for Skatteaaret 1936—37 er ansat omkring $\frac{1}{4}$ Milliard Kr. højere, end de ifølge det her nævnte Grundlag burde ansættes. Dette Forhold er efter Landbrugserhvervets Opfattelse ganske urimeligt og meningsløst. Vi savner Evne til at forstaa, hvorfor man pludselig er gaaet til denne Værdiansættelse ganske i Strid med den Fremgangsmaade, man hidtil har fulgt.

Jeg skal ikke sige noget om, hvorvidt disse Prisansættelser for de enkelte Husdyrgrupper er nøjagtigt sammenfaldende med den øjeblikkelige Handelspris eller ikke; det er i denne Forbindelse underordnet. Hvad det kommer an paa, er, at man ved disse Prisansættelser dels bevarer et naturligt Spillerum for Konjunktursvingningerne, dels sørger for, at Prisansættelserne kommer til at staa i rimeligt Forhold til de Bevægelser, som man hidtil har haft paa dette Omraade; thi ellers bliver der i Virkeligheden Tale om en Opskrivning af Formuen, som der ikke er nogen reel Bag-